

μασι τίς τὸν περίπατον τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου. Τὸ φῦχος εἶναι δριμὺν, ἀλλ' ὁ κόσμος τόσον θυμωμένος ἐκ τῆς χθεσινῆς βροχῆς, ώστε τὸ θερμόμετρον εἶναι ὑψωμένον πολλοὺς βαθμοὺς ἀνω τῆς φυσικῆς αὐτοῦ καταστάσεως. Τετρακόσιαι! νῦν ἀμαξαι ἀποτελοῦσι τὴν παγήγυριν τοῦ θρόνου. Δύω μουσικαὶ κατέχουσι τῇ ἄκρᾳ τοῦ περιπάτου. Κάτωθεν αὐτοῦ καὶ εἰς Παρασκευατόν έκτασιν ἀπλοῦται ἡ θάλασσα τοῦ Ἀδρία. Οἱ ἥλιοι — μασκαρᾶς μὲ μαῦρο δόμινο — δέν φαίνεται πουθενά! Οἱ Αὐστριακὸς στόλος εὑρίσκεται παρὰ τοὺς πόδας μας: ἐάν ἡμεθα Χριστοῖ θὰ μετεβαίνομεν μέχρις αὐτοῦ πεζῇ. — Περιφέρονται λοιπὸν ἀντιθέτως δύω σειραὶ ἀμαξῶν περικλείουσαι ἐν ἔσυτοῖς θαυμαστὰς ὥραιόττας, ἐν αἷς διακρίνονται, κατ' ἔξοχην αἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραὴλ, — καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Ἰουδαίων μοι ἀρέσκει νὰ τέλειώσω τὴν ἀλληλογραφίαν μου μὲ μίαν παρομοίωσιν. — Εκάστη τούτεστιν τῶν ἀμαξῶν ἔκείνων, ὁμοίαζε μὲ κόρφαν ἑβραίου πωλοῦντος τὰ λεπτότερα, ἀλλὰ καὶ εὐθραυστότερα ὑαλικά!

Dock.

Υ. Γ. Οἱ ἥλιοι μόλις περὶ τὴν δύσιν του ἔξεμασκαρεύθη! . . . Τὸν ἐγνωρίσαμεν δλοι!

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

VII

Μὲ τὰ τραγούδια μου ταῖς ὀμορφαῖς σου
Σκορπίζει ὄλοθθενε σὰν ταῖς ματιαῖς σου
Βίμαι νεράκι σου, ἀν εἶσαι ἀνθός μου,
Βίμαι τὸ λάδι σου, ἀν εἶσαι φῶς μου.

Νερὸς, καὶ σώνομαι γιὰ νὰ ἀνθίζῃς,
Λάδι, μὰ καίομαι γιὰ νὰ φωτίζῃς . . .
Ζωὴ τὰ κάλλη σου σὲ ὅλους δίγουν,
Μόνο τὸν ψάλτη σου μαραίνουν, σύνουν.

VIII

Ἄδερφη μου, τί θέλετε κοντά μου;
Γλυκειαῖς παρθέναις, τί μὲ τριγυρίζετε;
Ω εἴκοσι μου χρόνα, 'ς τὴν καρδιά μου
Τόσκαις ἐλπίδες, τί μοῦ φιθυρίζετε;

Δὲ διώχνετε, χαραῖς μου, αὐτὴ τὴ θλίψι . . .
Οἱ ἥλιοι ἔνας εἶνε, καὶ σὰν λείψη,
Ολα τὰ ἄλλα ἀστέρια 'ς τὸν αἰθέρα,
Ολα μαζῆ, δὲ φέρνουν τὴν ἡμέρα!

IX

"Ἄχ! τὶ βραδιάτις, δταν κι' οἱ δυδ, δύο ψυχαῖς μὲ μιὰ καρδιά,
Ἐπερπατούσαμε μαζῆ ἐκεῖ 'ς τὴν ἡσυχη ἀμμουδιά·

"Ἄχ! τὶ στιγμαῖς, δταν δειλὰ μέσα 'ς τὸ χέριζμου κλειστό
Ἐτρεμε, βρύσις ἡδονῆς, χεράκι κάτασπρο, ζεστό.

"Ἄχ! τὶ καῦμοι, δταν σκυφτοί, μία καρδιά μὲ δύο ζωαῖς,
Ἀνακατώναμε γλυκὰ ταῖς φλογισμέναις μας πνοαῖς . . .

Τώρα πεθάναν ἡ βραδιάτις μὲ ταῖς στιγμαῖς, μὲ τοὺς καῦμοις
Καὶ μοναχὴ κληρονομιά μ' ἀφίνουν ἀναστεναγμούς.

X

Βίχε χυμένα χτές ὀλόγυρά της

'Σ τοὺς ὄμοις της, 'ς ταῖς πλάταις, τὰ μαλλιά της

Βασίλισσας ἀν ἐγίνοταν, στεράνι

Δὲ θάχε ὥραιότερο νὰ βάνη.

Θαρροῦσες, Κασσιανὴ μετανοιωμένη

Πῶς ἦταν ἔτοιμη νὰ γονατίσῃ,

Μὲ τὰ λυτὰ μαλλιά της δακρυσμένη

Τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ σφογγίσῃ.

Τὴν ἔστολιζαν σύδροπες, ὀλόγυρά της

Μὲ κάλλη καὶ ἀγγέλου ἀγιώτερα . . .

Καὶ δύμως . . . τάχε ἀπλώσ' ἡ πονηρά της

Γιὰ νὰ Φαρέψῃ θύματα εὔκολώτερα!

Κωστής.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γαλακτούχον ἀλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ

Farine Lactée Lapp

η

Βέργετεκή τροφὴ διὰ τὰ παιδία κατὰ τὸν Ιατρὸν
x. A. Zirrηνη καθηγητὴν τῶν παιδικῶν γοσημάτων καὶ
διευθυντὴν τοῦ Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μὲ ἀραροῦτι, σιμιγδάλι καὶ ρίζι, ἀν θέλετε νὰ μὴ προσβληθοῦν ἀπὸ διάρροιαν, ἀπὸ χρονίζεις δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροφίαν, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μὲ τὸ Βέργετικὸν Γαλακτούχον "Δλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ δικοῖον ἀπεδείχθη ὡς τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παΐδων.

Βύρσικεται εἰς κουτία φέροντα τὸν τρόπον τῆς χρήσεως
καὶ πωλεῖται ἐν μόνω τῷ φαρμακευτορείῳ Κ. "Ολυμπίου δδδ; Ερμοῦ ἀριθ. 206.